

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urto/7/2021
Identifikačné číslo spisu:	5021010003
Dátum vydania rozhodnutia:	14.09.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:5021010003.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Petra Štífta, v trestnej veci odsúdeného C. C., v konaní podľa zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 14. septembra 2021, o odvolaní prokurátora Krajskej prokuratúry Žilina proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 3. júna 2021, sp. zn. 0Ntc/3/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie prokurátora Krajskej prokuratúry Žilina s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozhodol tak, že:

I. Podľa § 13 odsek 1 zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 183/2011 Z. z.) v spojení s § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 183/2011 Z. z., uznal rozsudok súdu Oost - Brabant, Holandsko, sp. zn. 01/030648-20 z 9. júna 2020, právoplatný 24. júna 2020, ktorým bola C. C., narodenému XX. C. XXXX v K. T., trvale bytom M. G. XXX, XXX XX M. G., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, uložená peňažná sankcia vo výške 250,- EUR s náhradným trestom odňatia slobody 5 (päť) dní, pre úmyselné a nezákonné poškodenie majetku, ktorý úplne alebo čiastočne patrí druhej osobe podľa článku 350 Holandského trestného zákonníka, za to, že

- dňa 4. februára 2020 v dobe okolo 10:37 v Nieuwstraat 1, Gemert, úmyselne poškodil inému čelné sklo motorového vozidla,

s tým, že rozhodnutie o peňažnej sankcii vo výške 250,- EUR, sa vykoná.

II. Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z. krajský súd uložil C. C. peňažný trest vo výmere 250,- EUR a podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) dní.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že mu bolo doručené Osvedčenie podľa článku 4 rámcového rozhodnutia Rady 2005/214/SVV o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania peňažných trestov a pokút vydané 27. januára 2021 Interim Head of Department of Cross-border Enforcement a rozhodnutie súdu Oost - Brabant, Holandsko sp. zn. 01/030648-20 z 9. júna 2020, právoplatné 24. júna 2020, ktorým bola uložená vyššie uvedená peňažná sankcia a zistil, že je vecne a miestne príslušný na konanie o uznaní a výkone vyššie uvedeného rozhodnutia o peňažnej sankcii, pretože spomínané rozhodnutie bolo vydané súdom štátu pôvodu a týka sa povinného, ktorý má trvalý pobyt v územnom obvode súdu prvého stupňa. Krajský súd v napadnutom rozsudku ďalej dôvodil, že štát pôvodu zaradil ním zistený skutok do kategórie konaní, pri ktorých sa obojstranná trestnosť podľa § 3 ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z. neskúma, pričom nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by ho viedli k odmietnutiu uznania vyššie uvedeného cudzieho rozhodnutia, či k dôvodnému podozreniu z možného porušenia základných práv alebo základných zásad zakotvených v článku 6 Zmluvy o Európskej únii v konaní, ktoré viedlo k vydaniu dotknutého rozhodnutia o peňažnej sankcii. Na základe uvedeného dospel krajský súd k záveru, že nie sú dané dôvody odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii podľa § 12 ods. 1, ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z., a preto v súlade s § 13 ods. 1 citovaného zákona rozhodol o jeho uznaní a povinnému uložil peňažný trest vo výške 250,- Eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 5 (päť) dní.

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor Krajskej prokuratúry Žilina (ďalej tiež „prokurátor“), v zákonom stanovenej lehote, riadne a včas, odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že z vyššie označeného rozhodnutia súdu cudzieho štátu, ale ani doručeného osvedčenia nie je zrejmé, či vyššie popísaný skutok naplňa znaky prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Trestného zákona alebo len korešpondujúceho priestupku proti majetku podľa § 50 zákona o priestupkoch. V takomto prípade mal krajský súd podľa názoru prokurátora buď vyžiadať si dodatočné informácie, ktoré by mu umožnili spoľahlivo uzavrieť, či v prejednávanej veci skutočne ide o trestný čin alebo len priestupok, alebo v opačnom prípade uznať vyššie uvedené cudzie rozhodnutie len v časti uloženia peňažnej sankcie bez uloženia náhradného trestu odňatia slobody, v opačnom prípade by totiž, podľa názoru prokurátora mohlo dôjsť k zhoršeniu postavenia odsúdeného v rozpore s ustanovením § 13 ods. 3 citovaného zákona. V podstate z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby najvyšší súd napadnuté rozhodnutie zrušil a po doplnení konania v naznačenom smere vo veci sám o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia rozhodol.

Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) preskúmal správnosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým prokurátor podal odvolanie, ako i konanie týmto výrokom predchádzajúce a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 183/2011 Z. z. rozhodnutie o peňažnej sankcii možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie o peňažnej sankcii vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 až 5 neustanovujú inak.

Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona ak sa žiada o uznanie a výkon rozhodnutia pre skutok, ktorý je v osvedčení o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii (ďalej len „osvedčenie“) označený justičným orgánom štátu pôvodu priradením k jednej alebo k viacerým kategóriám trestných činov uvedených v odseku 3, súd neskúma, či ide o čin trestný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Podľa § 3 ods. 3 písm. aj) dotknutého zákona kategóriou trestných činov podľa odseku 2 sa rozumie aj poškodzovanie cudzej veci (v osvedčení označené ako škoda spôsobená trestným činom).

Ak rozhodnutím o peňažnej sankcii bola uložená peňažná sankcia podľa § 2 písm. b) prvého bodu, krajský súd vo svojom rozhodnutí rozhodne o uložení peňažného trestu. Náhradný trest odňatia slobody za nevykonaný peňažný trest môže krajský súd uložiť, len ak justičný orgán štátu pôvodu v osvedčení takú možnosť pripustil, pričom trestná sadzba uloženého náhradného trestu nesmie presiahnuť hranicu, ktorá je v osvedčení týmto orgánom uvedená, a zároveň hranicu trestnej sadzby náhradného trestu

podľa Trestného zákona (§ 13 ods. 2 zákona číslo 183/2011 Z. z.).

Súd pri uznaní rozhodnutia o peňažnej sankcii ponechá v ňom uloženú peňažnú sankciu v nezmenenej výške. Ak rozhodnutie o peňažnej sankcii bolo vydané pre skutok, ktorý nebol spáchaný na území štátu pôvodu a je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky na konanie o danom skutku, súd zmení výšku uloženej peňažnej sankcie na najvyššiu možnú výmeru, ktorú by mohol uložiť, ak by v konaní o danom skutku rozhodoval. Súd nesmie pritom uložiť trest prísnejší, ako bol uložený v rozhodnutí o peňažnej sankcii (§ 13 ods. 3 citovaného zákona).

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že v prejednávanej veci sa žiada uznanie a výkon rozhodnutia pre skutok, ktorý je v osvedčení o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii označený justičným orgánom štátu pôvodu priradením ku kategórii trestných činov uvedenej v § 3 ods. 3 písm. aj) zákona číslo 183/2011 Z. z., teda poškodzovanie cudzej veci (v osvedčení označenej ako škody spôsobená trestným činom), čo v súlade s ustanovením § 3 ods. 2 citovaného zákona znamená, že v takomto prípade sa neskúma, či sa žiada o uznanie a výkon rozhodnutia pre skutok, ktorý je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, teda neskúma sa obojstranná trestnosť. Nebol preto dôvod žiadať justičný orgán pôvodu o dodatočné informácie umožňujúce obojstrannú trestnosť dotknutého skutku posúdiť.

Z vyššie označeného osvedčenia doručeného štátom pôvodu [časť i) 2.] plynie, že justičný orgán štátu pôvodu pripustil uloženie náhradného trestu odňatia slobody vo výmere do päť dní, čím došlo k splneniu aj podmienky plynúcej z ustanovenia § 13 ods. 2 zákona číslo 183/2011 Z. z.

A vzhľadom na to, že justičný orgán štátu pôvodu uznávaným rozhodnutím uložil odsúdenému okrem peňažného trestu vo výške 250,- Eur aj náhradný trest odňatia slobody vo výmere piatich dní, jeho uznanie na území Slovenskej republiky nijakým spôsobom postavenie odsúdeného na jej území nezhoršil. Pritom ani najvyšší súd nezistil, že by uznaním vyššie uvedeného cudzieho rozhodnutia malo dôjsť k porušeniu iných práv obvineného.

Nezistiac teda dôvod pre zmenu, či zrušenie napadnutého rozhodnutia senát najvyššieho súdu jednomyselne rozhodol tak, že postupom podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.